1967, ஜூன் 30]

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The general idea is that there should be rationing in non-producing areas, and rural areas are considered to be producing areas. Therefore the question of statutory rationing in rural areas does not arise.

கொத்துக் கடலே

*120 வினா—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பச்சைக் கடலே (கொண்டைக் கடலே) நமது ராஜ்யத்துக்கு எவ்வளவு வருகிறது ?

(இ) அதில் வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து, வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் அளவு முறையே எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) வட பகுதியில் உள்ள மாநிலங்களிலிருந்து 1966-67-ம் ஆண்டுக்காக 16,600 டன் கொத்துக் கடலேயைத் தமிழகத்திற்கென இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இதில் 8,600 டன் கடலேதான் இதுவரை நமது மாநிலத்திற்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது.

(இ) வட பகுதியில் உள்ள ராஜஸ்தான், பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியபிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய கொத்துக் கடலே முழுவதும் வந்து சேர்ந்து விட்டது. வெளி நாடுகளிலிருந்து இம் மாநிலத்திற்குக் கொத்துக் கடலே இறக்குமதி செய்யப்படுவதில்லே.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : போதுமான அளவிற்குக் கொத்துக் கடலே நமது ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்காத காரணத்தினுல், அந்தக் கொத்துக்கடலேயைக் கொண்டு கடலே வறுத்துக்கொண்டிருந்த அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொத்துக் கடலே கிடைக்காததால், அதன் விலேயும் ஐந்தாறு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, கொத்துக் கடலேயை அதிகப்படியாகக் கொண்டுவருவதற்கான தீவிர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஐயா, இந்தப் பிரச்சினேயில் மூன்று அம்சங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முதலில், இந்த மாநிலத்தில் பருப்பு, கடலே வகைகளேப் பொறுத்த வரையில், துவரம்பருப்பு 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் டன்னும், கடலேப் பருப்பு ஒரு லட்சம் டன்னும், ஆக மொத்தம் இரண்டரை லட்சம் டன் நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனுல், நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாவது 1,000 டன் தான். இது முதலாவது அம்சம். இரண்டாவது அம்சம் — இதை ஒதுக்கித் தருவதிலே மத்திய அரசாங்கம் நிரம்ப சிரமத்தைக் கொடுக்கிறது. இதுவும் ஒரு காரணம். 33 ஆயிரம் டன் நமக்கு முதலில் ஒதுக்கினுர்கள். அதற்குப் பிறகு, அதையே திருப்பி, 16 ஆயிரம் சொச்சம் டன்னுகக் குறைத்து ஒதுக்கி, அதிலும், எண்ணுயிரம் சொச்சம் டன் தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் பெரிய இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இந்தவிதமான காரியங்கள் இருக்கிற வரையில் நெருக்கடி தீருவதற்கில்லே.

திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : ஐயா, வட புலத்திலிருந்து தருவிக்கும் கடலேயை விநியோகிக்கும் உரிமை எப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது ? வியாபாரிகள் தனியாக விண்ணப்பித்துக் கொண்டால் அவர்களுக்குத் தனியாக உரிமை அளிக்கப்படுகிறதா ? அல்லது, சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து, வியாபாரிகள் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து பருப்பு பல்வேறு கட்டங்களை அடைந்துள்ளது. மெட்ராஸ் ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாகச் சில காலம் இந்த வியாபாரம் நடைபெற்றது. பிறகு, சென்னை மாநில அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று, சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக மூன்றரை கோடி ரூபாய்க்கு இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். கடைசி கட்டமாக இப்பொழுது ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இண்டியா மூலமாக, இது கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாகவும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பங்கீட்டுக் கடைகள் மூலமாகவும்தான், ரேஷன் ஆர்ட்டிகிள்ஸ் ஆக இவை கருதப்பட்டு, விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், தனி வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது, 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து ஸ்டாக் பண்ணி வைத்து கிடங்குகளில் கெட்டுப் போன சரக்குகள், வெளிச் சந்தைக்கும் நாம் நிர்ணயித்த விலைக்கும் மாறுபாடு இருந்த காரணத்தால், அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிற பெருத்த நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக சில வியாபாரிகளுக்கு, 1965-ம் வருஷத்திலிருந்து வாங்கி கிடங்குகளில் வைத்திருந்த பழைய சரக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றைய தினம் அரசாங்கக் கடைகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும்தான் அவை கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, உளுந்து பற்றி நான் ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும். அரிசி எவ்வளவு முக்கியமோ அதேமாதிரி, தமிழ்நாட்டில் உளுந்தும் மிக முக்கியமானது. உளுந்து இருந்தால், இட்லி, தோசை போன்றவற்றைத் தயார் செய்து, அதன் மூலமும் உணவுத் தேவையை ஏழை மக்கள் பூர்த்தி செய்துகொள்ளலாம். ஆகையால், இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான உளுந்து சப்ளை செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த அரசாங்கம் அதிலே தீவிரமான முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஹரியானா, உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து நமக்குப் பெருமளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்று நேற்று முன் தினம் கூட, நானும் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய உணவு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களிடம் மிக முக்கியமான காரியமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

THIRU K. VINAYAKAM : May I know what are all the special difficulties or handicaps which this Government has got in persuading the Central Government to set apart the adequate quota which we deserve or is it due to fall in production in those States or is it the niggardly policy of the Central Government that is standing in our way ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : There is a fall in production—that is one reason. Another reason is that the States of Uttar Pradesh, Haryana and the Punjab have imposed a ban on the movement of pulses to other States.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : In that connection I want to give this information. Whereas the Central Government's policy with regard to foodgrains like rice and wheat is to procure from surplus areas, they are not following the policy of procuring pulses from the surplus areas and supplying them to deficit areas. That policy was advocated by the Chief Minister of Andhra Pradesh at the Chief Ministers' Conference, but the Central Government did not accommodate itself into thinking on that line.